

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2017. január 22.

A hét ünnepe: SZENT PÁL APOSTOL MEGTÉRÉSE

Saul a damaszkuszi úton a feltámadott, élő Krisztussal találkozott, és ez új irányt adott életének. Addig is az Isten akaratát kereste, de tévúton, az erőszak és gyűlölet útján. Megtérése abban állt, hogy belátta, az Istenhez vezető út Jézus Krisztus. Benne rátalált élete hivatására: „Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek!” Így lett a keresztények üldözőjéből a nemzetek apostola, Saulból pedig Szent Pál. Nemcsak példájával tanított, hanem kifejezett igehirdetésével is, így mindnyájunknak példát ad a folytonos megtérésre, a szeretetből táplálkozó példamutató életvezetésre és a bátor, nyílt igehirdetésre. Szent Pállal együtt bátran hirdetjük: „A szeretet nem szűnik meg sohasem!”

AJÁNLÁS

2017. január elején újra elindítottuk ingyenesen Realitáskontroll önismereti jellegű csoportfoglalkozásainkat a templomi hittanteremben, kedd esténként, a 17.45-19 óráig.

Csoportvezetők: Füzesi-Kulcsár Szilvia mentálhigiénés szakember/addiktológiai konzultáns, Michels Antal atya, lelkigondozó. Érdeklődni a 06(70)3946842 számon lehet.

E-mail: plebaniacsoport@gmail.com

A realitás gyógymód, azon az elven nyugszik, hogy valamennyinkben legalább két-három alapvető szükségesség él. Az egyik, hogy szükségünk van arra az érzésre, hogy szeretni tudjunk, és minket is szeressenek. A másik alapvető emberi igény, hogy elismerjenek bennünket és mi is elismerjük másokat, hosszasan nem kell magyaráznunk a célcsoportunk háttérbe szorulásukat a mindennapi élet területein pl: munkavállalás. A harmadik fontos alapvető emberi szükséglet a felelősségvállalás, vagyis, érezzük felelősséget mások iránt, és érettünk is érezzenek. Célcsoportunk tekintélyes része semmi és senki iránt nem érezhet így, hiszen sokszor periférián élve, céltalanul tengetik mindennapjaikat. A realitáskontroll csoport célja: Felelősségteljes, játszamientes, harmonikus belső viszony elérése, holisztikus szemléleti keretben. Önszolgáltató csoportunk megtartóerőt (holding) tudna nyújtani a csoporttagok részére. A csoportbeszélgetések alatt kiemelten nagy jelentőséggel bír a non-direkt attitűd, hiszen kitüntetett helye van a személyes átélésben, érettségben. Ebben segít a „családiás” légkör, ahol mindenki megtapasztalhatja, hogy megértik őt, elfogadják és érzelmi részről támogatva vannak. A szó a gondolatok, érzések, érzelmek szállítója, konkretizálója: az élmény kimondásával oldódik a feszültség: ha kimondod, félig fel is oldod! Fontos az együttműködés, a másokra való odafigyelés, bizalom és titoktartás. Az üléseken elhangzottak, azonban nem azonosak a baráti beszélgetéssel. Sorsokkal dolgozunk. A csoportban „minden egyén önmagán belül olyan kimeríthetetlen erőforrásokkal rendelkezik, melyek révén megértheti önmagát, konstruktívan megváltoztathatja létezési módját és viselkedését.” Várunk mindenkit szeretettel és nyitott szívvel! A csoport nyitott jellegű, így lehetőség van később is csatlakozni!

A KÉSZ JANUÁR 9-EI ÖSSZEJÖVETELÉRŐL

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) Józsefvárosi Csoportjának januári vendége Maklár Ákos a KÉSZ új elnöke volt. Az összejövetel misével kezdődött, amit Maklár Ákos parókus és Michels Antal plébános közösen mutatott be. Utána Ákos Házasság, házasságjog címmel tartott előadást. A KÉSZ elnökeként az elsők között látogatott el a józsefvárosi csoporthoz, amit mind örömmel és megtisztelve fogadtunk. Ákos Nyíregyházán, Pannonhalmán és a Központi Szemináriumban végezte tanulmányait, majd Rómában egyházi tanulmányokat folytatott. Szolgálatát Miskolcon kezdte, majd Mária-pócs és Anarcs (kisvárdai járás) következett, 2010. óta a Budai Görögkatolikus Parókia parókusa. Előadását Ákos azzal a megállapítással kezdte, hogy a kereszt-

ténység hozta el az embereknek a monogám házasságot. Noha minden második házasság válással ér véget, és sokat halljuk, hogy a házasság intézménye válságban van, nem a házassággal van baj. Az emberek nem akarnak elköteleződni.

A házasság az a szövetség, amely a házas felek javára és gyermekek nemzésére jön létre, isteni törvény, amely megváltoztathatatlan, egész életre szóló közösség, és a katolikus egyház törvényei szerint felbonthatatlan.

Fontos a fiatalok felkészítése a házasságra, nincsenek jó példák a fiatalok előtt. A házasságra alkalmasnak kell lenniük a házasságra készülőknek egészségi szempontból és jogi szempontból. Ha bármilyen akadály fennállt már a házasságkötés előtt, akkor a házasság kánonjogi szempontból érvénytelen.

Előadónk sok példával, papi gyakorlata során megismert érdekes esettel érzékeltette a téma bonyolultságát. *Vermes Ágota*

MEG KELL TALÁLUNK MINDEN NAP SZÉPSÉGÉT
A „Kávéházi esték Tóni atyával” programsorozat 2017-ben is folytatódik. Január 11-én Michels Antal, azaz Tóni atya beszélgetőpartnere Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár volt.

Mindennapjainkat átjárja a politika, ám ez a szerdai beszélgetés az államtitkárral szinte teljesen elkerülte ezt a témát. Michels Antal kérdéseire válaszolva Soltész Miklós szüleiéről, feleségéről, gyerekeiről, családjáról, iskoláiról és hitéről beszélt.

A résztvevők megtudhatták, hogy Soltész Miklós szüleinek ötödik, legkisebb gyermeke. Mint mondta, „Benjámint”, hiszen nővére, aki a legidősebb testvér, tizenkilenc évvel idősebb nála. Édesapja a háború előtt katonatiszt volt, súlyos sebesülést szerzett, egyik szemét elvesztette, s élete végéig egy szilánkkal a fejében élt, időskori halálát is ennek elmozdulása okozta. A háború befejezése után egy, a néphadseregben szolgáló egykori beosztottja azt tanácsolta neki, hogy a sebesülésére való tekintettel kérje leszerelését, így a szocializmusban nem hurcolták meg, mint többi ludovikás társát. Felsőfokú végzettsége ellenére hetvenéves koráig munkásként kellett dolgoznia.

Soltész Miklós édesanyja a gyerekek nevelése mellett időről időre otthon is elvégezhető munkát vállalt, így javítva a család anyagi helyzetét. Az államtitkár mosolyogva mesélte, hogy gyermekei némi kétkedéssel hallgatták, amikor arról beszélt nekik, hogy szalámit talán évente egyszer, párizsit se gyakran kaptak vacsorára, de boldogan ették a zsíros, majd utóbb – az akkor egészségesnek vélt – margarinos kenyeret.

Michels Antal hitének kialakulásáról is kérdezte az államtitkárt. Soltész Miklós idősebb testvérei a hatvanas években a regnumi papokhoz jártak, így ismerkedhetett meg ő is Emődi László atyával, illetve Somogyi Sándorral, regnumi néven Somával. Ők, amikor a börtönből szabadultak, felkeresték az általuk megbízhatónak vélt családokat, s foglalkoztak a fiatalokkal. Soltész Miklós elmondta, hosszú ideig azt sem tudta, hogy velük regnumi pap foglalkozik, egymás közt csak „Soma-félenek” nevezték ezeket a programokat, találkozásokat. Egy a nyolcvanas évek elején a Pilisben tartott majálison döbbsent rá, hogy egy nagy létszámú „földalatti közösség” tagja.

Fiútestvérei közül többen is a piaristákhoz jártak, így került ő is a budapesti gimnáziumba, ahol nem csupán tudást, de nevelést is kapott. Az 1980-as években se könnyen vettek még fel egyházi iskolában végzett diákokat humán felsőoktatási intézményekbe, ezért végzett mérnökként.

Azt, hogy egy mérnöki végzettségű ember miként lesz egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, Soltész Miklós a Regnumon keresztül megélt közösségi élet iránti fogékonysággal magyarázta. Hozzátette: a Jóisten nagy rendező, aki segítette őt abban, hogy felismerje, segíteni tud munkájával sok-sok ember életén.

Persze az államtitkárságig vezető út néha göröngyös volt. A szocializmus idején eszébe sem jutott, hogy politikával foglal-

kozzon. Soltész Miklós a gombatermesztésbe is belevágott, a gombát aztán a piacon lehetett eladni, ahol megismerhette a valóban kétkezi munkából élők helyzetét, gondolkodását, küzdelmét a megélhetésért.

A közösség szolgálata azonban nem a politikai pályával kezdődött Soltész Miklós számára. A regnumi csapatok vezetésén kívül az is a köz szolgálata felé indította, hogy harmadik gyereük súlyos betegséggel született. Bár már korábban is több civil szervezetben vállalt szerepet, hamarosan az e betegséggel küzdők szervezetének lett a főtitkára. Mint Soltész Miklós elmondta, a bajok, a gondok, a küzdelmek mellett minden nap szépségét is meg kell látnunk. Nem tudhatjuk, miként alakítja életünket Isten.

Michels Antal felvetette a kérdést: vajon a keresztényeknek lehet-e, szabad-e politizálniuk. Soltész Miklós mosolyogva kérdezett vissza: ez ki számára kérdés? A politizálás nem ördögtől való. A politikus a közösséget, az embereket szolgálja. A politikusnak különböző szintjei vannak: egy ország, egy település vezetésétől kezdve egészen a szűk közösségért való cselekvésig terjedhet, de mindenképp a közjót kell hogy elősegítse – hangsúlyozta az államtitkár. Aki sokat tesz a közjóért, aki politikus, aki sokat dolgozik, és családban él, annak erős háttérre, biztos fogódzóra, segítő házastársra van szüksége.

A hallgatóság megtudhatta, hogy Soltész Miklós a regnumi közösségben ismerte meg feleségét. Közel 30 éve házasok, 4 nagykorú gyermekük van. Házasságukra Futó Károly atya készítette fel őket, aki komolyan vette a jegyesoktatást. Hűségre, barátságra, hitre buzdította őket, így természetes volt számukra a házasságkötésük pillanatában is arra gondolni, együtt kell ezt az ajándékot, a házasság szentségét életük során hordozniuk.

E megalapozott, jó családi háttér, kapcsolat biztosította és biztosítja ma is Soltész Miklós számára, hogy lelkileg és fizikailag is bírja munkáját. Emellett a piaristák, a Regnum, a sport is arra tanította, hogy csak csapatmunkával lehet eredményt elérni.

Pár nappal a beszélgetés előtt olvashattuk a hírek között, hogy a magyar államalapító Szent István királyról elnevezett orosz egyházi érdemrend legmagasabb, első fokozatával tüntette ki Moszkvában Soltész Miklóst Tyihon podolszki metropolita, a magyarországi és ausztriai orosz ortodox egyházmegye kormányzója. Az államtitkár, aki ortodox karácsonyi rendezvényeken vett részt az orosz fővárosban, a magyar kormány nevében meghívta Kirill moszkvai pátriárkát, az orosz ortodox egyház fejét a magyar kormány támogatásával felújítandó budapesti Petőfi téri orosz ortodox templom év végére vagy 2018 elejére tervezett átadására, melyet az orosz egyházfő elfogadott. A beszélgetés végén ennek jelentőségét emelte ki Soltész Miklós.

Bókay László/Magyar Kurír